

подъ надзираніе то на високѫ тѣ моя портж, ни-
пѣшни тѣ си свободности и правдини, и да исль-
два и подложи нависокѫ-тѣ моя портж промъненіјж-
тѣ кои то отъ успѣхътъ на просвѣщеніе-то и врѣ-
ме-то сѧ искатъ.“

Българскиѫ народъ нѣколко гдина натиснать
отъ грѣкъ и поенъ съ татоль, всѣгда пѣшкаше и
чакаше деніжть за избавленіе отъ едно и друго,
той щомъ виде това благодѣянно дѣло, отъ ми-
лостивій-тѣ на человѣчество-то, Фѣрли гърцкѫ
тиготж, Фѣрли було отъ очи кое имаше, (сувени-
ре) нѣ грѣкъ като вижда чи българинъ си Фѣрли
було-мо каза „какво чинешъ, забулисѧ неглѣдай;“
на тѣж дума българинъ-тѣ сѧ почуди и каза се-
бе, защо мѣ забуля да неглѣдамъ, тука трѣбва
да играй нѣкаква ролж; хѣ! надхитрелче несмели
единъ и другъ все божие сътвореніе; — да — не е ли
всѣки собственъ на свое тѣло и душа; — да —
убо собственъ е и на поглѣдъ си т. е. на развитіе
си, отъ тукъ сѧ появи български вѣпросъ“ не-
щемви никакви искаме си независимостъ отъ васъ.“

На това тїи противостояха разно разно нѣ
биде напраздно, що правій-тѣ владетель чрѣзъ
официално си повеленіе казаль „равенство“ истинна
чи тѣ и днесъ противостоятъ, т. е. непреставать
да употребявать разни лукавщины нѣ онова кое
си тѣ въображавать то не сѧ яде. — Кѣртицѫ-тѣ
(слѣпомишкѣ) непобутва тукъ тамъ за друго нѣ-
що, нѣ за да иж видиме гдѣ бутж тѣ да иж убийме.
Тѣхна високопраздна идеїж като сѧ излива у пуб-
ликѫ-тѣ разновидно, съдѣржава и това, чи ужъ
желаіжтъ благодействіе-то на единовѣрци си бъл-